

«Esot mūzikā, es pulksteni neskatos»

Mūziķa Ģirta Ločmeļa 24 stundas stopkados

#SIF_MAF2022 #24stundasstopkados

Ģirts Ločmelis beidzis Rēzeknes 5. vidusskolu, skolas laikā aktīvi piedaloties skolas pūtēju orķestrī un skolas vokāli instrumentālajā ansamblī, spēlējot trompeti, vijoli, akordeonu, bungas. Absolvējis Jāņa Ivanova Mūzikas skolu. Šobrīd Rēzeknes Tehnoloģiju akadēmijā Ekonomikas un pārvaldības fakultātē studē ekonomiku. Dziedājis Rēzeknes novada vokālajā studijā «SKONAI», joprojām dzied vīru kori «Graidī». Piecus gadus darbojas grupas «Ginc & Es» sastāvā. Apmēram piecus gadus pats sacer dziesmas ar skatuves vārdu Gir4a. Ģirts Ločmelis ir arī LaIPA biedrs.

Rīts bez brokastīm un kafijas

Parastā ikdienā es ceļos apmēram plkst. 7.30, lai dotos uz mācībām Rēzeknes Tehnoloģiju akadēmijā, bet īsti pamodies jūtos tikai pēcpusdienā, it īpaši pirmsdienā, ja ir strādāts brīvdienu naktīs. Pie rīta rituāliem pieder zobu tīrīšana, duša, brokastis es neēdu un kafiju arī nedzeru no rīta. Tad dodos uz akadēmiju – uz lekcijām.

Diena studijām un mūzikas radīšanai

Visa diena paiet studijās. Atnākot mājās, tad jau man gribas ēst, un kādos plkst. 12.00 es paēdu, var teikt reizē brokastis un pusdienas. Cenšos palīdzēt vecākiem mājās darbos – līdzināt zemi, pļaut zāli, grābt lapas, vākt ražu, ziemā tīrīt sniegu.

Darbadienu vakaros pēc darbiem ap māju es strādāju ar mūziku. Nāku uz studiju, aiztaisu durvis, lai neviens mājinieks netraucē. Domāju, ka būtu jāuzliek uzraksts KLUSUMS, lai neviens neienāk, kad notiek ieraksts. Ja es nāku darboties un rakstīt kādu jaunu dziesmu, es varu nākt arī bez idejām, sākt no nulles. Sēstos pie datora, sāku ar bungām, tās man dod pirmo impulsu, un tad aiziet. Tā es to varu būt ilgi, līdz plkst. 22.00 vai plkst. 23.00. Ja ir kāda aizraujoša ideja, es nevaru sagaidīt nākamā dienu, lai turpinātu darboties, vai arī vispār neaizeju gulēt un uz skolu eju negulējis. Idejas vairāk arī nāk, kad esmu studijā, kad darbojos.

Ja ir kāds pasūtījums un es veidoju kaut ko kādam citam, tad jau ideja ir uzskicēta, ko viņi vēlas, un es tad jau darbojos ar šīs idejas realizāciju. Ir jauni mākslinieki, kuri sāk rakstīt savas dziesmas, ir melodija, teksts, ideja par skanējumu, un es to visu paplašinu. Man apmēram ir jāizdomā, ko pasūtītājs vēlas redzēt rezultātā. Es piedāvāju vienu variantu, bet tas variants parasti mainās. Es darbojos ar programmu Fruity Loops Studio, jau kādus sešus gadus.

Grupas «Ginc & Es» sastāvā kopā ar tēti Gintu Ločmeli es darbojos piecus gadus. Sākumā es vienkārši aizbraucu līdz tētim, lai redzētu, ko viņš dara. Atceros, ka bija vasara, brīvdabas pasākums, daudz cilvēku, es stāvēju ar ģitāru uz skatuves, turpat mikrofons, bet akordus vispār nezināju, nu, varbūt vienu vai divus akordus... Tētis saka – nu, spēlē, spēlē! Klausies un spēlē! Sākumā es drusku pietēloju, ka spēlēju, bet, atbraucot no balles, sa-

pratu, ka ir jāmacās spēlēt, es nevaru stāvēt uz skatuves un tēlot. Vispirms sāku spēlēt ballēs kahonu, tā visu balli, starpbrīžos paskaties – zili pirksti.

Pamazām viss aizgāja, sāku spēlēt ģitāru. Tagad ģitāra man ir mīļākais instruments. Pat klavieres, ko astoņus gadus mācījos spēlēt, tik labi šobrīd nespēlēju kā ģitāru. Balles pauzēs es lieku mūziku – diskotēku. Uzlieku arī pa kādai savai dziesmai, bet nepārspēlējot. Gribētos jau, lai citi dīdžeji liek manas dziesmas kādos Rīgas klubos.

Šobrīd veidoju folkloras kopai «Upīte» remiksu dziesmai «Gaismeņa ausa, sauleite lēce», nedaudz roķīgu un episku. Pie balss lieku klāt instrumentus, klausos, kā sanāk, kā veidojas kulminācija. Es vienmēr klausos skaļi, tā sanāk. Visi, kuri strādā studijās, saka, lai jaunie mūziķi neklausās skaļi, ausis ir instruments, kas nolietojas. Klausoties skaļi, es dzirdu nianšes, ir cits *filings*. Ar šādu dzīvo ansambli, kur iespēlēti visi instrumenti, ir prieks strādāt. Viņi ir iedziedājuši savā studijā, es tikai strādāju ar gatavu produktu, tam piedodot citu skanējumu. Es veidoju tādu versiju, kura būtu piemērotāka radio formātam.

Esot iekšā mūzikas veidošanā, es pulksteni neskatos. Patiesībā pulkstenis studijā ir apstājies, tā ka... Strādāju, strādāju, tikai šad tad naktī aizbraucu pēc hotdoga.

Tāpat darbojos ar grupas «Ginc & Es» dziesmām, modernizēju mūsu grupas klasiku. Reizēm sataisu un eh, tomēr neskan. Tad sataisu vēl kādu citu dziesmu un atgriežos atkal, pieķeros tai pašai dziesmai, jo ir jaunas zināšanas, tehnika. Diezgan ilgi man liekas, ka dziesma vēl nav gatava, ka nevajag vēl publiskot, ka vēl kaut ko var pielabot.

Man bija doma taisīt tikai remiksus latviešu dziesmām. Dzirdēju dziesmu un likās, ka tā varētu skanēt citādāk, lai es to varētu izmantot disenītēs. Es sazinos ar dziesmas izpildītāju, gaidu akceptu. Ja paveicas, tad man izpildītājs atsūta arī vokāla celiņus. Ja no mākslinieka ir akcepts, tad remiksēto dziesmu es lieku *Youtube* kanālā. Remiksētajām dziesmām skatījumu skaits ir iespaidīgs. Dažai dziesmai ir pat 10 000 skatījumu.

Man sākotnēji nebija doma, ka rakstīšu savas dziesmas. Taisot remiksus, sanāca radīt arī ko savu. Sākot veidot savas dziesmas kā Gir4a pirms pieciem gadiem, es jau varēju tās publiskot tajā pašā brīdī, bet es tā nedarīju. Vienīgi kādu storiņu publicēju, ka es darbojos, kaut ko daru studijā. Sākumā bija bailes kaut ko kaut kur publicēt. Es arī nezināju, kur un ko sūtīt, kā savus gabalus iesniegt radio. Likās, ka viss, ko es sataisīju, galīgi nav labs. Es sāku ar to, ka vispirms pats izveidoju dziesmai video, pats izveidoju 3D modeli, animēju katru kadru. Arī afišas veidoju pats. Apmēram pirms gada es ievietoju savu pirmo dziesmu *Youtube* kanālā. Man ļoti patīk redzēt galarezultātu. Kad tu visu esi izdarījis, pašam prieks par savu darbu. Ļoti patīk festivālu mūzika, elektroniskā mūzika. Tagad arī radio skan manas vai manis aranžētās dziesmas. Daudz ir dziesmu iestrāžu, nepublicētu dziesmu, mapju mapes datorā. Mūzika man rakstās viegli, teksti iet grūtāk. Sapnis būtu izveidot savu studiju Rīgā, jo man ļoti patīk darboties ar mūziku, bet sākums jau ir šeit – mājas studijā.

Vajag gatavoties sestdienas ballei, vajag sagatavot kādu svaigu dziesmu pa nedēļu vakaros. Piemēram, elektronisks sākums, pielieku ģitāru, soloģitāru, ko iespēlējis tēva brālis Valdis Ločmelis. Vairāk jau es pats iespēlēju instrumentus tepat, piemēram, ģitāru, ja man vajag. Ierakstu, pielieku klāt, vai iet kopā ar dziesmu, ja nē – pārspēlēju. Ierakstu elektronisko ģitāru, šad tad akustisko ģitāru, akordeonu.

Jaunākā dziesma ballēm, kurai esmu izveidojis aranžiju, ir «Lauzto siržu dziesma». Sākums mierīgs, lai visi domā, ka būs mierīga dziesma, un tad pakāpeniski pāreju pie aktīva ritma, sākumā standarta klubu ritms, pēc tam uz otru piedziedājumu aiziet tāda cita rakstura

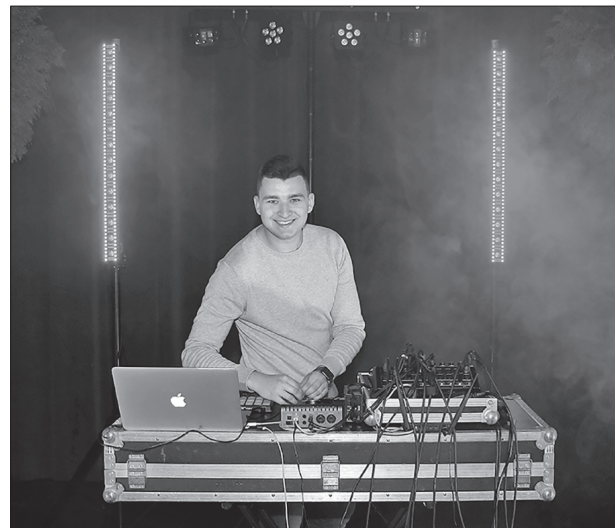
mūzika, lai pamainās. Tāpat uzlaboju, lai modernāk skan «Ginc & Es», tā teikt, pamatfonda dziesmas. Pēdējā, ko šādi uzlaboju, ir «Ai, jel, manu vieglu prātu», bet drusku par ātru esmu sataisījis, vajadzēs palēnināt. Šai versijai es iespēlēju akordeona pavadījumu.

Ar grupu «Ginc & Es» spēlējam ballēs, jubilejās, vasaras sezonā ir ļoti daudz kāzu. Parasti kāzas ir piektdienās un sestdienās, bet šovasar bija 12 pasākumi mēnesī, un kāzas notika jebkurā no nedēļas dienām, pat pirmsdienā. Tagad rudens sezonā atkal viss ir atpakaļ ierastajās slīdēs – pasākumi piektdienās un sestdienās.

Ballu nakts līdz rītam

Ja balle ir jau piektdien, man atnākot no skolas, ar tēti saplānojam, ko šoreiz ņemsim no aparātūras, saliekam visu nepieciešamo busiņā. Atkarībā no tā, cik tālu jābrauc, laikus izbraucam. Ballēm un kāzām ir diezgan līdzīgs līdzīgs ņemamo lietu klāsts, bet ja ir koncerts, tad jāņem tikai ģitāra, mikrofoni, īpaši ja pasākums jau ir apskaņots. Mums ir dažādas tumbas. Āra pasākumiem estrādē mēs izmantojam lielas tumbas, tikai vasarā un divatā knapi varam panest un salikt visu busiņā. Ļoti bieži braucam muzicēt uz Gulbenes pusi, pa visu Latgali, bet būts ir pa visiem Latvijas reģioniem, Rīgā. Tētis gan droši vien ir bijis gandrīz visos Latvijas kultūras namos, man viss vēl priekšā.

Ir vietas, kur esam bijuši, tur ir vieglāk visu sakārtot un saslēgt, zinām vietas akustiku. Ir vietas, kur viss ir kā no jauna. Dažviet cilvēki jau stundu pirms balles sākuma gaida balli. Tikko esam sapirkuši daudz jaunu gaismu. Nopirksi jaunas tumbas, cilvēki īsti nepateiks, cik tās labas vai jaudīgas, bet vizuālais ir ļoti būtisks, to, kādas ir gaismas, redz un ievēro katrs. Ir gadījies, ka pazūd elektrība. Tad izejam no situācijas – spēlējam akustisko ģitāru, dziedam bez mikrofoniem, un balle turpinās. Patīk redzēt, kā visi dejo, dzied līdzī. Kad atnāk un paprasa, lai nospēlējam kādu «Ginc & Es» dziesmu, tas vispār ir patīkami.

Balle parasti beidzas plkst. 3.00, bet diskotēka, ko lieku es kā dīdžejs, reizēm beidzas pat plkst. 6.00 no rīta. Pēc balles mums viss ir jānovāc, tas prasa apmēram stundu. Mājupceļa ilgums atkarīgs no tā, cik tālu esam aizbraukuši spēlēt. Parasti pārrunājam, kā gāja, ko vajadzētu uzlabot, varbūt izdomājam, ko gribam jaunu savā repertuārā. Atpakaļ braucam uz mājām – gan es, gan tētis. Parasti mājās esam ap plkst. 5.00 vai plkst. 6.00 rītā. Aizejot gulēt, uzreiz nemaz nevaru aizmigt, jo diena ir bijusi tik gara un piepildīta. ▣

Teksts – Ineta Atpile-Jugane

Foto – Arita Atpile-Dona

«Projektu finansē Mediju atbalsta fonds no Latvijas valsts budžeta līdzekļiem.
Par projekta «24 stundas stopkados»
(Nr. 2022.LV/RMA/03) rakstu saturu atbild
b-ba «Latgolys entuziastu grupa Bīldis»».

MAF
Mediju atbalsta fonds